

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 7. Canones confecti, ac patribus in quadam Congregatione exhibiti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI hac de re mentionem prætermitti. Quod
A.C. 1551. articulum decimum , seu præceptum
 noxas ante Communionem expiandi
 spectabat, non minus inter Synodi Præ-
 fules , quam Theologos nonnulla erat
 opinionum varietas; quippe arbitraban-
 tur plerique , quod confessionem præ-
 mitti , ita necessitas suadeat, ut tamen
 oppositæ opinioni nota hæresis nondum
 inuri deberet.

§. VII.

*Canones confetti, ac Patribus in qua-
 dam Congregatione exhibiti.*

*Pall. l. 12. c.
 2.n. 14. & 15.* Rebus ita discussis novem Patres scien-
 tia, atque auctoritate ceteris magis
 conspicui feligebantur, qui decreta con-
 ficerent, iisque circa decimum articulum
 Canonem eodem omnino tenore, quo
 postea in Canone undecimo exhibebi-
 tur, concinnabant, hæc tamen adde-
 bant: *habita copia Confessoris.* Itaque
 Canones, hoc pacto concepti primo in
 Conventu die prima Octobris , & postea
 in alio sexta ejusdem Mensis habito ad
 Synodi Patres referebantur, moxque ad
 edicendas sententias cuncti convenerunt,
 exceptis horum Canonum Auctoribus;
 his enim duntaxat injunctum, ut ipsi, si
 quid ab aliis obijceretur , de labore suo
 rationem redderent: cum vero in Cano-
 ne

ne undecimo indicta etiam anathematis **Sæcul. XVI.**
pœna prohiberetur, ne quis publice con- **A.C. 1551.**
troversiam moveret circa decimum ar-
ticulum, in quo illis, quos peccati morta-
lis conscientia gravat, ante communionem
necessario præmittendam esse confessionem de-
cidebatur, vox autem illa publice non-
nullis displiceret, hinc Cornelius Mus-
sus Bituntinus Episcopus illis respondit:
hanc vocem appositam fuisse ad evitan-
dam populi offenditionem, privatam ta-
men de eo disceptationem haud esse in-
terdictam. Circa tertium quoque Ca-
nonem, quo anathema pronuntiabatur,
si quis dixerit, sub qualibet specie, & sub
qualibet ipsius parte non contineri totum
Christum, nonnulla erat opinionum di-
versitas: Joannes enim Æmilianus Hi-
spanus, ac Tudætanus Antistes hæc
verba facta separatione omnino addenda
monebat, idque consilium sequeban-
tur ceteri, quamvis nonnulli nomine
Constantiensis, Stabiensis, & Lancia-
nensis Episcoporum fese opponerent,
causati, hac additione inferri, perinde
ac si ante separationem Christus Domi-
nus sub qualibet parte integer ad-
fasset. Verum Bituntinus Episcopus op-
portune suggerebat, solas hæreses esse
damnandas, non item definiendas
Scholaisticorum opiniones, unde hæc
disceptatio mox deferuit.

Post-

Sæc. XVI. Postquam igitur Synodi Patres hof-
A.C. 1551. ce Canones ita emendabant, rursus de
Confessione Eucharistiae sumptioni præ-
mittenda actum est, decretumque, ad-
denda esse hæc verba: *quantumcumque*
etiam se contritos existimant habita copia Sacerdotis confessionem præmittant,
nec etiam vox publice expungeba-
tur. Attamen in Conventu die nona
Octobris celebrato Turritanus, seu Sa-
fariensis (quod in idem recidit) Episco-
pus censuit, Canoni hanc conditionem
esse adjiciendam: *nisi ad sit ingens necessitas.* Præterea Stabiensis Episcopus has
alias voces apponi voluit: *quando scandalum non vetat:* Alii vero alias conditio-
nes addi peroptabant: Ast non nisi vox
Sacerdotis in nomen Confessarij est per-
mutata, prout Jacobus Naclantus E-
piscopus Clodienfis proposuerat, eo quod
non cuilibet Sacerdoti confessionis ex-
cipiendæ potestas data esset, & quam-
vis Bituntinus Antistes allegasset, a
Constantiensi Concilio non vocem *Con-*
fessarij, sed *Sacerdotis* adhiberi, nihil-
minus Naclanti sententia rata habebatur.

§. VIII.

Canonibus etiam doctrinæ capita esse
Sarpius hist. adjungenda propositum.

Conc. Trid.
l. 4. p. 306.

Cum per Canones anathematis pœ-
nam